

מסורת הש"ס

(א) כִּטּוּיָא (י) גַּם. נִשְׁלֵי
 אֶחָד (יב) אֶחָד
 מִתּוֹת שֶׁנִּקְרָא לְפָנֶי
 אֲסָפֵר עֲרוֹךְ עֵדֶךָ אֲחֵר
 (יג) וְיִזְכְּרֵי הוּא (יד) וְחִילֵי
 ז' (טו) גִּבְשִׁי וְיִשְׁרָאֵל
 וּבִמְנוּחָתוֹ לִישָׁא לְכָל זֶה
 כְּהֻלָּה
 (טז) נִקְרָא
 (יז) בִּמְנוּחָתוֹ (יח) הוּא
 (יט) בְּמִדּוֹת ה' (כ) יִבְלִקוּ
 (כא) גִּבְשִׁי וְיִשְׁרָאֵל
 (כב) לִישָׁא (כג) יִזְכְּרֵי מִתּוֹת
 (כד) שְׁמוֹת הוּא
 (כה) וְחִילֵי
 (כו) וּבִמְנוּחָתוֹ (כז) גִּבְשִׁי
 (כח) וְיִשְׁרָאֵל
 (כט) וְהִקְדִּישׁ מִנְּהֵמֵם
 (ל) נִקְרָא
 (לא) גִּבְשִׁי וְיִשְׁרָאֵל
 (לב) מִתּוֹת רֹוּחִים
 (לג) לִישָׁא
 (לד) וּבִמְנוּחָתוֹ (לה) יִזְכְּרֵי
 עֲרוֹךְ

הגהות הגר"א

[א] גמ' של עמומי ולא יין.
נמחק: [ב] שם ונאמר.
נמחק:

מוסף רע"י

[illegible][illegible]

ברור לעצמך וצרצורי של יין עמוני מונח אצלם⁶ ו
ואמרה לו רצונך שתשתה כוס של יין כיון ששתה בע
ואמרה לו עבוד לזה אמר לה הלא יהודי אני אמרה לו
ואינו יודע שעבודתה בכך] ולא עוד אלא שאיני מנחת
ישחפצור וינזרו לבשת ויהיו שקצים⁷ באהבם⁸ וישב ישח
שנתעסקו בדברי שטות⁹ ותקראן לעם ליבחי אלהיהן
שנעשו כולן בעלי קריין מאי לשון רפידים¹⁰ רבי א
עצמן מדברי תורה שנאמר¹¹ לא הפנו אבות אל בני
אינו אלא לשון צער¹² שנא' וישב ישראל בשמים ויחמ
אביהם בארץ כנען¹³ ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם
למות¹⁴ וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותח
המלך הוא באדם¹⁵ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם
א"ר יוחנן שהלך ליטול שכר עשרים וארבעה אלף [ש
אמרי אינשי גמלא אזלא למיבעי קרני אורני דהו ליה
א"ר יוחנן בתחלה נביא ולבסוף קוסם אמר רב פפא

היאך יכשלו זה ישראל אלא בישראל חלה השפלות לומר שהנריצין לעזה שיכשלו זה בני מואב שלא תתקוף ידי מואב על ישראל והיינו דכתיב אשר יעשה העם הזה לעמך. מ"ר. ל"א בתולה קללתו בחזרו כלומר שחלה הכתוב קללה במואב ולא ראה לכתוב

קלעים. אלהים של קלעים כמו
שעשין בשוקים: **עצבות מואב**
מסר שלג. שני: כשהיה אומר לה
ישראל כלי פשטן זה כנמה זקנה
אומרת לו דמי שזויו וילדה אומרת
לו כפחות מכדי שזויו וכן שומע עד
ב' וא' עד ג' פעמים: **בדור לעלמך**
כל מכשיטין שאתה רוצה: **לררי**.
נדוד: **בוער בו**. שהיה משתכר
ובוער בו יצר הרע: **השמיעי**. היו
שומעת לתשמיש: **פיעור**. כך היתה
עבודתו של פער שמתרחים לפניו:
הוא כלום מצקין ממך אלף **פיעור**
הוא **עושה וסוב** אומרת לו **כפור**
במורס מפס רכך והוא **עושה**
ויגורו **לנפש**. סרו מדרכס והלכו
אחר הצט: **לחפסם**. מתוך תאות
אהבתם לזנות היו משוקצים שכופרין
בהקצ"ה: **ומקראן**. בגופן. ומקראן
[שמען] לשון מקרה: **מאי רפידים**.
אידי דלעיל איפליגו ציה ר"א ור'
יהושע צמשתעות לטעים נקיע נמי
רפידים דלפניה ציה ב' והיא גוונא:
לא הפנו **צוה אל צני**. להיטיב
להם: **מפני רפיון ידים**. של תורה
ומנות והכי נמי רפידים רפיון ידים
הוא כלומר מפני שרפו ידים מן
התורה חל עליהם עמלק: **שכר**
ר"ד אלפים **מישראל**. שהרגו צעמם
הלך לטיול מצלק ומצקין מדין:
גמלא סעב קרני. כל צלע של
שכר ומהרג: **גוז מנייה**. חתכו ממנו:
צלעס בן צעור **הקוסם** **הרגו** **בחרב**.
הוא קרא ציהושע כחב: **ולנכסו**.
שנתן עניו לקלל את ישראל ניטלה
ממנו נבואה ונעשה קוסם: **מסגני**
ושיטלא הוא. אשת סגנים ושדים
היתה: **איין לגברא** (גבר) וינתה
למושכי חבל ספניה. ליא גברי תרשים:
הרגו

מבחוץ וילדה מבנים וימכרו להן כלי פשתן עשה
בית הישימות והושיב בהן זונות זקנה מבחוץ וילדה
ל אוכלין ושותין ושמהין ויוצאין למייל בשוק אומרת
קש כלי פשתן זקנה אומרת לו בשוה וילדה אומרת
ש פעמים ואח"כ אומרת לו הרי את כבן בית שב
יין לא נאסר ⁽¹⁾ (יין [א] של עמוני ולא) יין של נכרים
בו אמר לה השמיעי לי הוציאה יראתה מתוך חיקה
מה איכפת לך כלום מבקשים ממך אלא פיעור [והוא]
עוד שתכפור בתורת משה רבך שנא' ⁽⁷⁾ 'המה באו בעל
ל בשמים ⁽⁸⁾ ר"א אומר שמים שמה רבי יהושע אומר
בי אלעזר אומר ערומות פגעו בהן רבי יהושע אומר
יעזר אומר רפידים שמה רבי יהושע אומר שריפו
מרפיון ידים אמר רבי יוחנן כל מקום שנאמר וישב
העם לזנות אל בנות מואב ⁽¹¹⁾ וישב יעקב בארץ מגורי
⁽¹²⁾ ונאמר ⁽¹³⁾ וישב ישראל בארץ ⁽¹⁴⁾ גשן יי קרבו ימי ישראל
תאנתו ⁽¹⁶⁾ ויקם ה' שטן לשלמה את הדר האדומי מזרע
' את בלעם בן בעור הרגו בלעם מאי כעי התם
יל מישראל] אמר מר זוטרא בר טוביה אמר רבי היינו
יין מיניה ⁽¹⁸⁾ ואת בלעם בן בעור הקוסם קוסם נביא הוא
נו דאמרי אינשי מסגני וישלטי הואי איין לגברי נגרי
הרגו

[illegible]